

UZASADNIENIE

W dniu 20 grudnia 2018 r. pełnomocnik skarżącej spółki (...) S.A. z/s (...) W. złożyła do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. zawiadomienie o możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez aplikantów radcowskich E. J. i P. J.. Sprawa pod sygnaturą akt. OSD 99/19 dotyczyła wyłącznie aplikantki radcowskiej E. J.. W skardze zarzucono, że aplikantka radcowska E. J., w okresie współpracy ze spółką (...) S.A. oraz po jej zakończeniu, swym zachowaniem naruszyła zasady etyki obowiązujące aplikantów radcowskich.

Następnie, w dniu 30 września 2019 r. po przeprowadzeniu właściwych czynności Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem odmówił wszczęcia dochodzenia. Rzecznik Dyscyplinarny przeprowadził czynności mające na celu potwierdzić lub wykluczyć zasadność wszczęcia dochodzenia. W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny odniósł się do stanu faktycznego przedstawionego przez skarżącą dochodząc do wniosku braku podstaw wszczęcia dochodzenia.

Dnia 6 listopada 2019 r. wpłynęło do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego odwołanie spółki (...) S.A. od postanowienia z dnia 30 września 2019 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia. Odwołanie obejmowało następujące zarzuty:

1. naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 8 ustawy o radcach prawnych regulującą formę prawną prowadzenia działalności gospodarczej przez radcę prawnego poprzez uznanie, że nie ma ona odpowiedniego zastosowania do aplikantów radcowskich, pomimo braku rozważenia możliwości zastosowania wniosku maiori ad minus oraz potrzeby odpowiedniego stosowania Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych nr (...) z dnia 13 czerwca 2015 r.,

2. naruszenie przepisów postępowania (art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 7 k.p.k.), poprzez wadliwą ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającego na uznaniu, że zawiązanie 5 grudnia 2017 r. przez P. J. i E. J. umowy spółki (...) Firm sp. z o.o. (obecnie (...) B.) z przeważającym (...) działalnością prawniczej nie stanowi naruszenia etyki radcowskiej, podczas gdy prowadzona spółka faktycznie stanowiła "kancelarię (...)spółkę prawniczą" prowadzoną bez wymogów przewidzianych dla działalności regulowanej,

3. zaniechanie rozpoznania wniosków dowodowych pełnomocnika pokrzywdzonego z dnia 22 września 2019 r., które zmierzały do wykazania (z zachowaniem tajemnicy śledztwa) okoliczności naruszenia art. 15 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego tj. naruszenia tajemnicy radcowskiej oraz zasad poufności i wykorzystania danych, w tym tajemnicy przedsiębiorstwa pokrzywdzonego, do własnej, nowej działalności gospodarczej poprzez faktyczne przejście klientów spółki (...) S.A.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznaje sprawę z odwołania na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia w granicach zaskarżenia (art. 433 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, rozpoznając odwołanie zgodził się ze stanowiskiem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. będącego podstawą wydania postanowienia w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia. Rzecznik Dyscyplinarny poprawnie dokonała ustaleń faktycznych, omówił dowody, wytłumaczyła podstawę prawną rozstrzygnięcia, jak również dokonał prawidłowej analizy okoliczności sprawy skutkujące brakiem możliwości prowadzenia dochodzenia.

W zakresie zarzutu pierwszego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że zgodnie z art. 8 ustawy o radcach prawnych, radca prawny może wykonywać zawód wyłącznie w przewidzianych w tym przepisie formach. Dopuszcza on wykonywanie zawodu radcy prawnego tylko w ramach umowy o pracę, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w ramach prowadzenia indywidualnej kancelarii radcy prawnego oraz w formie udziału w spółkach osobowych o określonym składzie osobowym. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego odnośnie tego że, że art. 8 ustawy o radcach prawnych stosuje się wyłącznie do radców prawnych, a nie do aplikantów radcowskich. Tak też przedstawiono w stanowisku (opinia) Komisji ds. wykonywania zawodu i etyki Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. dotyczącej przedmiotu działalności gospodarczej prowadzonej przez aplikanta radcowskiego (K., 24 marca 2017 r.) "Przed wszystkim należy podnieść, że przepisy art. 8 ust. 1 u.r.p., które określają dopuszczalne formy wykonywania zawodu radcy prawnego oraz (...), mają zastosowania wyłącznie do radców prawnych wykonujących zawód. Tym samym ograniczenia te nie mogą mieć zastosowania do działalności zawodowej aplikantów radcowskich. Regulacje samorządowe nie zawierają żadnych zakazów co do rodzajów prowadzonej przez aplikanta radcowskiego działalności gospodarczej.". W związku z powyższym zarzut skarżącej naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 8 ustawy o radcach prawnych jest całkowicie chybiony.

Odnosząc się do drugiego zarzutu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie podziela stanowiska skarżącej albowiem z tych samych powodów co wyżej brak jest ograniczeń co do przedmiotu działalności gospodarczej prowadzonej przez aplikanta radcowskiego. Dodatkowo należy nadmienić, że zgodnie z § 13 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (stanowiący załącznik do uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych nr (...) z dnia 13 czerwca 2015 r.) "Przedmiotem działalności kancelarii radcy prawnego oraz spółki prawniczej, której współnikami są radcowie prawni i adwokaci nie może być działalność inna niż świadczenie pomocy prawnej i świadczenie usług przez osoby, co do których przepisy prawa dopuszczają wspólną działalność.". Powyższe uregulowanie również dotyczy wyłączenie osób wpisanych na listę radców prawnych. W świetle dokonanych czynności przez Rzecznika Dyscyplinarnego brak również podstaw do uznania trzeciego zarzutu za zasadny.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego podstawa prawna odmowy wszczęcia dochodzenia została określona prawidłowo. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że art. 17 § 1 k.p.k. określa negatywne przesłanki procesowe, których zaistnienie skutkuje odmową wszczęcia postępowania. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. W niniejszej sprawie zdaniem sądu dyscyplinarnego Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo przyjęła za podstawę prawną odmowy wszczęcia dochodzenia art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. albowiem nie stwierdzono, że aplikantka radcowska E. J. dopuściła się deliktu dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że odwołanie skarżącej spółki nie zasługuje na uwzględnienie i z tych względów postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 86/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 roku, poz. 75) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.